

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr XLVII/191/2013
Rady Gminy Wydminy
z dnia 28 maja 2013 roku

Uzasadnienie

Wójt Gminy Wydminy w dniu 22 maja 2013 przedłożył Radzie Gminy kompletny wniosek PUKiZ w Wydminach (zwany dalej przedsiębiorstwo), który to przedsiębiorstwo złożyło wójtowi w dniu 19 kwietnia 2013 roku. Radni otrzymali materiały taryfy do analizy w dniu 24 maja 2013 roku, by już w dniu 28 maja 2013 roku w trybie sesji nadzwyczajnej zdecydować o zatwierdzeniu taryfy wprowadzającej drastyczne podniesienie cen za wodę i odprowadzanie ścieków odpowiednio o ponad 30% i ponad 40%.

Wójt weryfikację wniosku prowadził przez ponad 30 dni, podczas gdy Radzie pozostawił mniej niż 5. Pobieżna już analiza prowadzi do wniosku, że Wójt przedłożył Radzie wniosek nie sprawdzony w zakresie wskazanym w art. 24 ust. 4 *ustawy z dnia 7 czerwca 2002 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.)*. – dalej ustawa o zwioś:

1. Z dostarczonych przez Wójta dokumentów wynika, że opinii „Racjonalności wysokości kosztów ujętych w taryfie dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków” dokonał biegły rewident, weryfikując zasadność przyjętych do kalkulacji kosztów i wskazując w tym zakresie nieprawidłowości. Przedsiębiorstwo w dniu 20 maja 2013 roku dokonało zmian zgodnie ze wskazaniem w opinii. Jednakże z kosztów uwzględnionych w kalkulacji cen zarówno wody jak i ścieków nie usunęło kosztów odsetek od pożyczki w kwotach odpowiednio 26 430,00 zł i 33 570,00 zł. Umieszczona w kalkulacji kwota kosztów odsetek stanowi koszt nie uzasadniony do poniesienia, a tym samym przedstawiony wniosek jest sporządzony nie zgodnie z przepisami prawa tj. art. 24 ust 4 *ustawy z dnia 7 czerwca 2002 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.)*.

2. Pomimo, że wniosek zawiera wszystkie tytuły rozdziałów pokrywane się z obligatoryjnymi elementami wniosku zawartymi w § 4 ust. 1 i 2 *Rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (zwane dalej rozporządzeniem)*, to już treść tych rozdziałów i ich zawartość merytoryczna nie odpowiada wymaganiom wspomnianego rozporządzenia.

W szczególności:

1) **Rodzaj i struktura taryfy** zawiera jedną grupę taryfową obejmującą wszystkich odbiorców. Uzasadnieniem wg przedsiębiorstwa przyjęcia odmiennej od dotychczasowej struktury jest „spodziewana poprawa jakości usług przy wprowadzeniu nowych metod alokacji kosztów”. Tym czasem proponowana jedna grupa odbiorów pozwoli przedsiębiorcy na wyeliminowanie zupełnie obowiązku

właściwej alokacji kosztów dla zróżnicowanych ze względu na kosztochłonność grup odbiorców. Oznacza to, że odbiorcy mniej kosztochłonnych usług dostarczania wody, czy odbioru ścieków będą zmuszeni ponosić koszty wyższe. Stanowi to ewidentnie obejście niedopuszczonego prawem finansowania skrośnego oraz art. 20 ust. 3 i ust.5 ustawy o zwioś nakazującego przedsiębiorstwu prowadzenia ewidencji księgowej z podziałem na grupy odbiorców. Tak skonstruowana taryfa stoi w sprzeczności z wymaganiami postawionymi przepisem § 13 ust. 2 pkt 2 i 3 rozporządzenia.

2) **Rodzaje i wysokość cen i stawek usług:**

a. taryfa nie zawiera stawki opłaty za przyłącze. Przedsiębiorstwo nie może przyjąć, że w roku obowiązywania proponowanej taryfy nie będzie przypadków uruchomienia przyłączy, gdyż byłoby to podejście pozbawione logiki. Brak stawki w proponowanej taryfie oznacza, że koszty składające się zwykle na stawkę opłaty za przyłączenie do sieci będą pokrywane przez wszystkich odbiorców, co jest zaprzeczeniem intencji przepisu mającego prowadzić do obciążania tymi kosztami tylko podmiot przyłączany. Z kolei ewentualne pobieranie stawek opłat za przyłączenie do sieci na podstawie umowy cywilnoprawnej, a nie zatwierdzonych stawek opłat jest ominięciem przepisów wymagających uprzedniego uchwalenia cen i stawek opłat, którymi będą obciążani odbiorcy usług.

b. Obciążenie opłatą abonamentową wszystkich w równej wysokości pomimo różnego zakresu realizowanych działań objętych tą opłatą. W rozliczeniach na podstawie przeciętnych norm zużycia wody w skład tej stawki z ewidentnej przyczyny nie mogą wchodzić koszty odczytu wodomierza (§ 13 ust. 5 rozporządzenia). W związku z tym stawka powinna się różnić dla odbiorców posiadających wodomierz i tzw. ryczałtowców. Nawet jeżeli przyjąć, iż opłata ta jest w istocie „opłatą abonamentową”, to i tak należy zauważyć, iż została ona ustalona niezgodnie z prawem. Definicje opłaty abonamentowej zawiera § 2 pkt 11 rozporządzenia. Natomiast przepisy § 13 ust. 3 - 6 określają koszty stanowiące podstawę kalkulowania stawki tej opłaty. Analiza wymienionych regulacji prawnych prowadzi do wniosku, iż stawka opłaty abonamentowej nie może być ustalona w jednakowej wysokości dla odbiorców usług, których nieruchomości wyposażone są w wodomierze i dla odbiorców usług rozliczanych na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody. Jednocześnie w żadnym miejscu we wniosku nie ma kalkulacji uzasadniającej wzrost opłaty abonamentowej w proponowanej wysokości. We wniosku i załączonych dokumentach brak jest danych o wysokości poszczególnych kosztów składających się na opłatę abonamentową zgodnie z katalogiem wskazanym w §13 ust. 3-6 rozporządzenia.

3) **Warunki rozliczeń z uwzględnieniem wyposażenia nieruchomości w przyrządy i urządzenia pomiarowe.** Taryfa zawierają cenę za m³ wody. W rozporządzeniu wskazana jest cena obowiązująca w rozliczeniach:

- dokonywanych na podstawie odczytu wskazań wodomierza, **lub**
- opartych na przeciętnych normach zużycia wody.

Zastosowanie w rozporządzeniu „lub” oznacza, że cena jest ustalana dla jednej z form rozliczeń. Autor przedstawianej taryfy nie podaje ceny dla drugiego sposobu rozliczeń. Należy domniemywać, że użyta w taryfie jedna cena oznacza, iż dotyczy ona jedynie sytuacji dostawy wody opomiarowanej, tymczasem dalej przedsiębiorstwo opisuje

sytuację rozliczeń w przypadku braku wodomierza, co oznacza, że w gminie nie ma 100% opomiarowania wody.

W tej sytuacji brak jest w taryfie wskazania ceny wody dla tzw. ryczałtu. Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne winno było zainstalować u odbiorców usług brakujące wodomierze główne w określonym terminie, który upłynął najpóźniej w 2004 r. Nie oznacza to, że po jego upływie system ryczałtowy rozliczeń za wodę nie jest dopuszczalny. Nawet przy zachowaniu należytej staranności przedsiębiorstwa, nie zawsze dało się zainstalować wodomierze, choćby z tej przyczyny, że dopiero w 2005 r. pojawiła się możliwość skutecznego wyegzekwowania tego obowiązku u odbiorców (art. 7 pkt 1 ustawy), dlatego niezbędnym jest jasne i jednoznaczne wskazanie ceny dla tego rodzaju rozliczenia. Brak tego zapisu stanowi naruszenie § 5 rozporządzenia.

4. Przedsiębiorstwo we wniosku nie uwzględniło w planowanych przychodach kosztów realizacji inwestycji i remontów określonych na okres obowiązywania nowej taryfy w wieloletnim Planie rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych na lata 2012-2014, co stanowi naruszenie art. 20 ust. 4 pkt 3 ustawy o dwioś.

Stwierdzone nieprawidłowości skutkują uznaniem sporządzonego przez przedsiębiorstwo wniosku o zatwierdzenie taryf niezgodnie z przepisami prawa, a tak sporządzony nie może być zatwierdzony przez Radę.